

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула запит щодо порядку нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок) у випадку, коли листок непрацездатності надано до підприємства, установи, організації після звільнення працівника, а тимчасова непрацездатність припадає на період роботи до звільнення і повідомляє таке.

Згідно із статтею 116 Кодексу законів про працю України (далі – КзпП) при звільненні працівника виплата всіх сум, що належить йому від підприємства, установи, організації, провадиться в день звільнення.

Правове регулювання надання допомоги у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності застрахованим особам здійснюється Законом України від 23 вересня 1999 року № 1105-XIV «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 1105).

Відповідно до частини першої статті 31 Закону № 1105 підставою для призначення допомоги по тимчасовій непрацездатності є виданий у встановленому порядку листок непрацездатності.

Перші п'ять днів тимчасової непрацездатності (лікарняного) оплачуються за рахунок роботодавця. Лікарняні за всі наступні дні оплачуються за рахунок Фонду соціального страхування.

Порядок нарахування та сплати єдиного внеску регулюється виключно Законом України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464).

Базою нарахування єдиного внеску для платників, зазначених в абзаці сьомому пункту 1 частини першої статті 4 Закону № 2464, є, зокрема, суми оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності, що здійснюється за рахунок коштів роботодавця, та допомоги по тимчасовій непрацездатності.

Згідно з частиною 2 статті 7 Закону № 2464 для осіб, які працюють у сільському господарстві, зайняті на сезонних роботах, виконують роботи (надають послуги) за цивільно-правовими договорами, творчих працівників (архітекторів, художників, артистів, музикантів, композиторів, критиків, мистецтвознавців, письменників, кінематографістів) та інших осіб, які отримують заробітну плату (дохід) за виконану роботу (надані послуги), строк виконання якої перевищує календарний місяць, єдиний внесок нараховується на суму, що визначається шляхом ділення заробітної плати (доходу), виплаченої за результатами роботи, на кількість місяців, за які вона нарахована.

Такий порядок нарахування внеску поширюється також на осіб, яким після звільнення з роботи нараховано заробітну плату (дохід) за відпрацьований час або згідно з рішенням суду – середню заробітну плату за вимушений прогул.

Допомога по тимчасовій непрацездатності не є платою за відпрацьований час.

Крім цього, відповідно до загальних положень Закону № 2464 страхувальники – це роботодавці та інші особи, які відповідно цього Закону зобов'язані сплачувати єдиний внесок.

Застрахована особа – це фізична особа, яка відповідно до законодавства підлягає загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню і сплачує (сплачувала) та/або за яку сплачується чи сплачувався у встановленому законом порядку єдиний внесок.

Після звільнення працівника підприємство не несе обов'язку страхувальника, а відповідно і платника страхових внесків.

Враховуючи зазначене, на суми допомоги по тимчасовій непрацездатності, нараховані особі після її звільнення, єдиний внесок не нараховується.

Крім того, повідомляємо, що згідно з пунктом 52.2 статті 52 Податкового кодексу України індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.